

Piotr Burawski i Krzysztof Machoń, Niezmiennie

Tak naprawdę bycie sobą jest jak premia,
którą chcemy otrzymywać bez wątpienia.
Coraz trudniej na swych ścieżkach coś pozmieniać;
życie kształci, życie uczy jak cholera.

Dziś otworzę tylko tobie drzwi na oścież,
wpuszczę uśmiech jaki lubisz i pogodę.
Trzeba czasem zwolnić z biegu, aby potem
życie było tylko fraszką, nie kłopotem.

Na polanach gwiazdnych nocy jest inaczej,
mam ochotę na chwileczkę zapomnienia.
Może jutro pijąc z rana czarną kawę
zobaczymy w innym świetle nasze chcenia.

Naładujmy więc baterie nową wiarą,
że niebawem zniknie z życia zwykła szarość.
Idzie wiosna, za nią lato jak przystało
i będziemy chcieli znowu iść na całość.

Nie widzimy ile kroków jest do szczęścia,
a wystarczy wznieść się w myślach w inne miejsca.
Detonacja naszych myśli i przekazów
adekwatna jest do uczuć i bagażu.